

Lov her, hvori det Samme staaer, og hvilken Lov nu er under Behandling i det andet Thing, og Bestemmelsen, saavidt jeg har bemærket af Sagens 1ste Behandling der, ikke vil møde nogen Vanskelighed, saa er det ikke til nogen Nytte, at disse Ord: „eller tilsvarende Bestemmelser i andre Lønningslove“ staae i Forslaget, og jeg tiltræder derfor ganske Underændringsforslaget. — Jeg skal endnu engang ret indstændigt anmode Thinget om, at det vil gaae med mig med Hensyn til de af mig stillede Forslag, og navnlig med Hensyn til dem, som ere tiltraadte af Halvdelen af Udvalgets tilstedværende Medlemmer; thi disse Forslag ere aldeles nødvendige. Jeg tør ikke love Lovforslaget min fulde Understøttelse paa de senere Trin, det endnu har at gennemgaae; dersom ikke Thinget imødekommer den Fordring, som jeg i saa Henseende har stillet, og som er en uafviselig Betingelse for, at det hele Raffineri uforstyrret kan gaae, saaledes som man har tænkt sig det. Jeg haaber ogsaa, at Thinget vil erkjende, at de Offre, der i saa Henseende forlanges, virkelig ere saa smaa, at det ikke vilde være rigtigt, om man for saadanne Ting's Skyld satte i Fare et Arbejde, hvorpaa der har været anvendt saamegen Omhu som dette.

Frederiksen: Jeg stemte ifjor for det dengang af den nuværende høitærede Finantsminister fremsatte Forslag om Selvpensionering, men jeg kan ikke Andet end stemme imod det Forslag, som den høitærede Minister har fremsat i samme Retning om Bestillingsmændene; thi det forekommer mig, at disse to Forslag i Virkeligheden gaae i modsat Retning. Jeg var ganske vist ifjor ikke blind for, jeg kunde ikke Andet end indrømme, at det da foreliggende Forslag for en meget stor Deel kun var en Form, at enten man directe nedsetter Embedsmændenes Gage paa et passende Beløb, eller gjør Nedsettelsen i den Form, at de tildeels maae pensionere sig selv, da var det kun en Form; men naar jeg desuagtet ifjor gjorde, hvad jeg kunde, for at støtte det Forslag, der dengang var fremsat af den nuværende høitagtede Finantsminister, saa var det, fordi jeg dengang i det Forslag saae et Skridt til at komme bort

fra — eller ialfsald noget at indskrænke — hele det store Pensionsvæsen, vi nu have. Det forekom mig nemlig, at der ved det da foreliggende Forslag med Lethed kunde gives Embedsmændene større Frihed til at anvende de Beløb, som saaledes bleve lagte tilside, paa en Maade, som de selv senere maatte ønske. De kunde uden Vanskelighed ved at sætte Beløbet ind i Livrenteanstalten bestemme, om det enten skulde betales tilbage i Form af Capital eller Overlevelsesrente eller under forskjellige andre Former. Derfor var det, at jeg troede, at det Forslag havde Betydning, og ønskede at fremme det i det Haab, at der maaskee kunde komme noget Godt deraf. Thi det maa ganske vist indrømmes — og det menes af et stort Fleertal her i Salen — at man ikke kan Andet end finde, at Pensionsvæsenet er en meget tvivlsom Indretning, en Institution, som det er et stort Spørgsmaal, om man ikke efterhaanden maa komme heelt bort fra. Jeg troer, at, er der Noget her i Landet, som adskiller de forskjellige Classer, som bidrager til at skabe den Røst, som — man gjøre, hvad man vil for at udsærne den — dog altid er tilstede, men som man maaskee efterhaanden mere og mere kan komme bort fra — en Røst, som allfor meget adskiller de forskellige Dele af Folket — saa er det det, at en stor Deel af den ene Klasse er Embedsmænd, som ikke blot ere sikrede, saalænge de arbeide i deres kraftige Alder, men som ogsaa have deres Fremtid sikret, medens derimod den store Deel af Befolkningen selv maa søge at tilveiebringe denne Sikkerhed og selv tænke paa Fremtiden. Saaledes ere Embedsmændene netop ved Pensionsvæsenet stillede paa en heelt anden Maade end den øvrige Deel af Befolkningen og stillede saaledes, at der er givet dem Sikkerhed, uden at de selv behøve at foretage Noget. Er der Noget, som bidrager til at stille Nationen, selv i Tankegang, i Livsanskuelse, saa er det tildeels dette Forhold, der saaledes gjør, at en Deel af Nationen, saa at sige Slægt for Slægt — thi Embederne bevares tildeels i de samme Slægter — i Tænkemaade kan see ned paa — eller ialfsald let bliver tilbøielig til at see ned paa — de reent materielle For-